

kat az emberi szükséglet számára. Így indultak el ismeretlen végzet felé valamennyien: nők, férfiak, csecsemők, súlyos betegek és aggastyánok.

Mélységes megrendüléssel értesültünk arról, hogy ezek a szörnyűségek tovább folytatódnak: Kecskeméten, Békéscsabán, Szolnokon, Sárváron, Debrecenben, Szombathelyen, Szegeden és más helyeken is több tízezer szerencsétlen ember van elhelyezve a város környéki gyűjtőtáborokban, nyilván deportálás rendeltetésével.

Ezek után és mindezek alapján a legsúlyosabb aggodalommal töltönek el bennünket azok a hírek, melyek szerint a legközelebbi napokban a főváros zsidó lakosságának a deportálása is megkezdődik, hogy így egész Magyarország teljes zsidótlanítása megvalósuljon.

Nagyméltóságú Miniszter Úr! Kegyelmes Urunk!

Az emberiség és felebaráti szeretet isteni parancsa nevében emelünk szót a kollektív felelősségnek egymillió magyar állampolgárral szemben való kérelmetlen és könyörületet nem ismerő alkalmazása ellen, amelyet a Szentírás és az Egyház egyformán elvet és kárhoztat. Isten és ember előtt hivatkozunk a magyar nemzet mindenkor megnyilvánult igazságérzetére, amely most, történelmének e válságos fordulópontján, nem tagadhatja meg magát, és amely nem engedheti meg, hogy közel egymillió állampolgár minden meghallgatás és bírói döntés nélkül deportálásra, a magyar jogrendszerben ismeretlen eme szörnyű büntetésre ítéltsék. Ha vannak közöttünk vétkesek – aminthogy minden emberi közösségben lehetnek és vannak –, ám sújtsa őket a magyar törvény szigora és a magyar bíró ítélete. De minden igaz ember, tartozzék bármely felekezethez is, fel kell hogy jajduljon, amikor ártatlan gyermekek és csecsemők anyjuk karján mennek a pusztulásba, amikor tehetetlen betegek, öregek és áldott állapotban lévő nők élelem, gondozás és megfelelő ruházat nélkül, levegőtlen teherkocsikban összezsúfolva indulnak a végzetes útra, amelyről aligha van visszatérés. Az első világháborúban helyüket becsülettel megállott sok ezer zsidó ember gyermekeit éppúgy elhurcolják, mint a mostani háborúban a harctéren vagy a hátországbán kiegészítő katonai szolgálatot teljesítő több tízezer munkaszolgálatos feleségét, gyermekeit és szüleit. Egyes helyeken még a katonai vagy hazafiúi érdemek alapján kivételezett személyek sem kerültek el a deportációt.

Amikor sok százezer veszendő lélek számára kérünk irgalmat, nemcsak az emberiség szent eszméjére hivatkozunk, hanem az ország érdekeit is szem előtt tartjuk. A magyar Haza súlyos, sorsdöntő harcban áll, és midőn a honvédség az ország határán felsorakozott, idehaza minden felhasználható munkaerőre szükség van a termelés fenntartása és a hadsereg ellátása érdekében. Ám döntsön a háború befejezése után sorsunk felett a nemzet igazságszeretete és a törvényhozás bölcsessége úgy, amiként azt méltányosnak és az ország érdekében állónak tartja, de addig tegyék lehetővé számunkra, hogy teljes munkaerőnk az ország védelme és termelése ügyének szolgálatába állíthassuk. Mély tisztelettel hivatkozunk az e tárgyban Nagyméltóságodhoz és az érdekelt szakminisztériumhoz intézett emlékiratunkra, amelyben részletesen kifejtettük a magyarországi zsidók munkaerejének az ország érdekében leendő igénybevételére vonatkozó javaslatainkat. Hivatkozunk azokra az eredményekre is, amelyek a Szlovákiában létesített mun-